Πῦρ ἔσται κατὰ κόσμον, ἐν ᾧ τόδε σῆμά τέτυκται,
Ῥομφαῖαι σάλπιγγες ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
Κόσμος ἅπας μύκημα καὶ ὄμβριμον ἦχον ἀκούσει,
Φλέξει δὲ χθόνα πᾶσαν. ἐπ' αὖ δ' ὀλέσῃ γένος ἀν-
δρῶν,
Καὶ πάσας πόλιας, ποταμοὺς θ' ἅμα, ἠδὲ θαλάσσας
Ἐκκαύσει, τάδε πάντα κόνις ἔσσετ' αἰθαλόεσσα.
Ἀλλ' ὅταν ἤδη πάντα τέφρη σποδόεσσα γένηται,
Καὶ πῦρ κοιμίσῃ θεὸς ἄσβετον, ὅσπερ ἀνῆψεν
Ὀστέα καὶ σποδιὴν, αὐτὸς θεὸς ἔμπαλι κόσμον
Ὅσσοι δ' αὖ ἐπὶ δυσσεβίῃσιν *
Ἥμαρτον, τοὺς δ' αὖτε χυτὴ κατὰ γαῖα καλύψει.
Ὅσσοι δ' εὐσεβέουσι πάλιν ζήσοντ' ἐπὶ γαῖαν
Πνεῦμα θεοῦ δόντος, ζωὴν θ' ἅμα καὶ βίον αὐτοῖς,
Εὐσεβέιη, πάντες δὲ τότ' εἴσονται χάριν αὐτοῖς.
Ὢ μακαριστὸς, ἐκεῖνον ὃς ἐς χρόνον ἔσσεται ἀνήρ.

Λείπει στίχος.

ΛΟΓΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

Ἀλλ' ἄγε μοι στονόεντα χρόνον [a] κλεινῶν τε Λατίνων,
[b] Ἤτοι μὲν πρώτιστα [c] μετεσσομένους βασιλῆας
Αἰγύπτου, τοὺς πάντας ἴση κατὰ γαῖα φέρεσκε.
Καὶ μετὰ τὸν Πέλλης πολιήτορα, τῷ ὑπὸ πᾶσα
Ἀντολίη δεδάμαστο, καὶ ἑσπερίη πολύολβος,
Ὃν Βαβυλὼν ἤλεγξε, νέκυν δ' ὤρεξε Φιλίππῳ,
Οὐ Διὸς, οὐκ Ἄμμωνος ἀληθῆ φημιχθέντα.
Ἔσσονται γενεῆς τε καὶ αἵματος Ἀσσαρακοῖο,
† Ἃς ἔξει Τροίην ὅς τις πυρὸς ἔσχισεν ὁρμήν.
Πολλοὺς δ' αὖ μετ' ἄνακτας ἀρηϊφίλους μετὰ φῶτας,

Margin: [a] κλεινόν. [b] οἵ τοι. [c] μετ' ἔος. Ἀλέξανδρος. Ῥωμαῖοι. Αἰνείας. † f. οὓς τέξει. aut τεύξει.

Igni flagrabit mundus, signumq; dabunt hæc:
Enses atq; tubæ simul, & sole exoriente
Terribilem sonitum, mugitumq; audiet omnis
Mundus, & exuret terram omnem torridus ignis.
Hinc genus humanum postquam delerit, & omnes
Vrbes & fluuios exusserit, atq; profundum,
Omnia fient hæc mixtus fuligine puluis.
Omnia sed postquam in cineres collapsa iacebunt,
Et Deus obruerit tantum qui accenderat ignem,
Ossáq; cum cinere: orbem tunc iterum Deus ipse
Qui uerò impietate *
Peccarint, iterum iniecta tellure tegentur.
Contrà iterum in terris uiuent pietatis amici,
Ipsis dante Deo flatum, uitamq;, cibumq;,
Seq; pijs omnes multum debere putabunt.
O nimium felix, ueniet qui tempus ad illud.

LIBER QVINTVS.

NVnc dicenda mihi lugubria tempora, fama
Clara Latinorũ, qui post tellure repostos
Aegypti reges, habituros proxima regna,
Post ciuem Pelles, oriens cui paruit omnis, Alexãder.
Diues & occasus domitori, quemq; Philippo
Restituit Babylon, demonstrauitq; putatum
Ammonis falsa Iouis ortum semine fama:
Assaraci existent de stirpe & sanguine creti, Romani.
Autor erit quorum qui Troiæ diffidit ignes. Aeneas.
Post reges autem multos, & bellipotentes,

Romulus & Remus. *Postq; feræ geminos natos balantiuorantis,*
Primus erit regum, cuius capitalis habebit
I. Cæsar Iulius. *Litera bis decies, poterit qui plurima bello,*
Et numeri formam primam denarij habebit.
Augustus. *Proximus hũc princeps sequitur, quẽ litera signat*
Prima elementorum, horrebit quẽ Thracia terra,
Et Sicula, et Memphis: Memphis cui causa ruinæ
Antonius. Cleopatra. *Culpa ducum fuit, & mulier seruire rebellis,*
Per fluctus elapsa. feret quoq; gentibus ille
Leges, & subiget cuncta. & pòst tempore longo
Tiberius. *Imperium tradet cuidam, cui prima ualebit*
Litera tercentum, qui charum nomen habebit
Fluminis, & Persas, Babylonemq́; aggredietur,
Et tandem rigida percellet cuspide Medos.
Gaius. *Deinde notam trini numeri sortitus habebit*
Imperium
ἐς δέκα ὃς ἔπειτ᾽ ἄρχει κόρβην ἐπὶ πρώτην
ἔσσετ᾽ ἄναξ. κεῖνος δὲ βαθύταλον ὠκεανοῖο
ἶξετ᾽ ὕδωρ ἄμπωσιν ὑπ᾽ αὐσονίην ἀΐξας.
Nero. *Quem uerò dominũ nota quinquagesima signat,*
Dirus erit serpens, spirans lachrymabile bellum,
Distentasq́; manus perdet suæ originis olim,
Cunctaq́; turbabit certans, plebemq́; trucidans,
Et permulta patrans, bifidas & diuidet undas,
Et percellet Atho. sed funditus interimetur:
Deinde reuertetur, seseq́; Deo æquiparabit.
Sed non esse deum tandem Deus arguet ipse.

Post

Καὶ μετὰ θηρὸς τέκνα τὰ δίπλοα μηλοφάγοιο, Ρῶμυλὸς
Εσται ἄναξ πρώτιστος, ὅστις δέκα δὶς κορυφώσει, καὶ ῥῆμος.
Γράμματος ἀρχομένου. πολέμων δ' ἐπὶ πουλὺ κρατήσει. Καῖσαρ ἰού-λιος.
Εξει δ' ἐκ δεκάδος πρῶτον τύπον, ὥστε μετ' αὐτὸν Αὐγοῦστος.
Αρχὴν στοιχείων, ὅστις † λάχη γράμματος ἄρξει, f. λάχε γράμματος ἀρχήν.
Ον θράκη πτήξει, καὶ σικελίη, καὶ μέμφις,
Μέμφις πρηνιχθεῖσα δὶ ἡγεμόνων κακότητα,
Ηδὲ γυναικὸς ἀδουλώτου ἐπὶ κῦμα πεσούσης. Αντώνιος,
Καὶ θεσμοὺς θήσει λαοῖς, καὶ πάνθ' ὑποτάξει. Κλεοπά-τρα.
Εν μακρῷ δὲ χρόνῳ ἑτέρῳ παραδώσεται ἀρχήν,
Ος τε τριηκοσίων ἀριθμῶν κορυφὴν ἐπὶ πρώτην Τιβέριος.
Εξει, καὶ ποταμοῦ φίλον οὔνομα, ὅς τ' ἐπὶ πέρσας
Αρξει, καὶ βαβυλῶνα. βαλεῖ δορὶ δὴ † τότε μήδους. f. πότε.
Εἶτα τριῶν ἀριθμῶν κορυφὴν ὅς τις λάχεν ἄρξει Γάϊος.
Ες δέκα, ὅς ἔπειτ' ἄρξει κορυφὴν ἐπὶ πρώτην
Εσσετ' ἄναξ. κεῖνος δὲ βαθύτατον ὠκεανοῖο
Ιξετ' ὑδὼρ, ἄμπωσιν, ὑπ' αὐσονίην ἀΐξας.
Πεντήκοντα δ' ὅς τις κορυφὴν λάχε, κοίρανος ἔσται, Νέρων.
Δεινὸς ὄφις φυσῶν πόλεμον βαρὺν, ὅς ποτε χεῖρας
Ης γενεῆς τανύσας ὀλέσει, καὶ πάντα ταράξει,
Αθλεύων, λαὸν κτείνων, καὶ μυρία τολμῶν.
Καὶ τμήξει τὸ δίϊσθμον ὕδωρ, ἄθω τε πατάξει.
Αλλ' ἔσται καὶ ἄϊστος ὀλοίγιος, εἶτ' ἀνακάμψει.
Ισάζων θεῷ αὐτόν. ἐλέγξει δ' οὔ μιν ἐόντα.

Γάλβα, Ὀ- Τρεῖς δὲ μετ' αὐτὸν ἄνακτες ὑπ' ἀλλήλων ἀπολοῦν·
θων, οὐιτέ- Εἶτα τὶς ἀσεβέων ὀλετὴρ ἥξει μέγας ἀνδρῶν, (ται.
λιος. Ἑπτάκις ὃς δεκάτην κεραίην δείκνυσι πρόδηλον.
Οὐεσπασια- Τοῦ δὲ τριηκοσίης ὅτι πρῶτον ἐλέγχων,
νός. Γαῖς κράτος ἐξαφελεῖ. μετὰ δ' αὐτὸν μόρσιμον ἔσται
Δομιτιανός. Τετράδος ἐκ κεραίης τ' † ἔφοβος μόρος. αὐτὰρ ἔπειτα
al. ἔφθος. Πεντήκοντ' ἀριθμὸς γεραρὸς βροτός. αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ,
Νερούας. Ὅς τε τριηκοσίης κεραίης λάχεν ἔντυπον ἀρχήν
Τραϊανός. Κελτὸς ὀρειοβάτης, σπεύδων ἐπὶ δῆριν ἑώαν.
Μοῖραν ἀεικελίην οὐ φεύξεται, ἀλλὰ καμεῖται.
Ὃν κόνις ἀλλοτρίη κρύψει νέκυν, ἀλλ' ἀνεμώνης
Ἄνθεος οὔνομ' ἔχουσα. μετ' αὐτὸν δ' ἄλλος ἀνάξει
Ἀδριανός. Ἀργυρόκρανος ἀνήρ. τῷ δ' ἔσσεται οὔνομα πόντου.
Ἔσται καὶ πανάριστος ἀνήρ, καὶ πάντα νοήσει.
Καὶ ἐπί σοι πανάριστε, πανέξοχε κυανοχαῖτα,
Καὶ ἐπὶ σοῖσι κλάδοισι τάδ' ἔσσεται ἤματα πάντα.
Τρεῖς ἄρξουσιν, ὁ δὲ τρίτος ὀψὲ κρατήσει πάντων.
Τείρομαι ἡ τριτάλαινα κακὴν φάτιν ἐν φρεσὶ θέσθαι,
Ἴσελος ἡ γνωστὴ καὶ χρησμῶν ἔνθεον ὕμνον.
Πρῶτον μὲν περὶ σεῖο βάσιν ναοῦ πολυκλαύστου
Μαινάδες ἀΐξουσιν, καὶ ἐν παλάμαισι κακαῖσιν
Ἔσσεται ἤματι τῷδε, ὅταν ποτὲ Νεῖλος ὁδεύσῃ
Γαῖαν ὅλην αἰγύπτου ἕως πηχῶν δέκα καὶ ἕξ,
f. Ἐκλοῦσαι. †Ὃς κλαῦσεν γῆν πᾶσαν, ἐπαρδεῦσαι δὲ βροτοῖσι.
Σιγήσει δὲ χάρις γαίης, καὶ δόξα προσώπου.
κατὰ Μέμφεως. Μέμφι σὺ μοὶ κλαύσῃ ὑπὲρ αἰγύπτου τὰ μέγιστα.

Πρόσθε

Post quem tres reges à sese alterna peribunt. Galba, Otho, Vitellius.
Hinc ueniet quidam magnus, cæsorq; malorum,
Quem nota perspicuè decies septena docebit. Vespasianus.
Filius ast huius (nota tricenaria monstrat)
Auferet imperium: post quem fatale tenebit Titus.
Imperium, numeri quem quarti littera signat. Domitianus.
Hinc quinquagenum numerum uir honestus habe= (bit. Nerua.
Quem sequitur, cui dat nota tricenaria nomen, Traianus.
Gallus montiuagus, properans orientis ad arma.
Triste nec effugiet fatum, fessusq;, iacensq;,
Mortuus externa tectus tellure premetur,
Floris de uento uocitati nomen habente.

Post hunc argento galeatus, nomine ponti Adrianus.
Dictus, regnabit: uir is optimus, omnia noscet.
Atq; hæc, cæruleis sub te insignite capillis
Optime, subq; tuis excellentissime ramis
Omnia tempora erunt. tres rerum summa tenebũt,
Omnibus at tandem potietur tertius ille.

Torqueor infelix, dum tristia fata recordor
Isidis ipsa soror diuina oracula pandens.
Principiò circum ima tuæ lachrymabilis ædis
*Mænades augebunt: atq; in manibus sceleratis **
Vna dies ueniet cum tota feretur in arua
Ad sex atq; decem cubitos Aegyptia Nilus,
Abluat ut terram omnem, mortalesq; rigentur,
Et decor & terræ facies speciosa silebit. (bis:

Memphi uicè Aegypti multũ lachrymosa dole In Memphim.

Nam

Nam prius imperio terræ dominata potente
Fies uilis, uti de cœlo clamet & ipse
Fulmineus magna uoce: O fortißima Memphi,
Olim mortales inter celebrata superbè,
Infortunata ærumnosaq́; flebis, ut alta
Immortale Dei cognoscas numen in æthra.
Fastus ubi tuus est, homines tumidißimus inter?
In natos etenim quoniam diuinitùs unctos
Es bacchata meos, iustisq́; immitis iniquè
Vsa, bonisq́; uiris: ideo pro talibus ausis
Talis habenda tibi uestis, pœnæq́; luendæ.
Iam tibi non inter sedes erit ulla beatos.
Ex astris es lapsa, nefas tibi scandere cœlum.
Hactenus Aegypto Deus hæc me dicere iußit
Tempus ad extremum, quo gens humana futura est
Peßima: sed durantq́;, maliq́; malum opperiuntur,
Iram immortalis cœlestis & altitonantis,
In simulachrorũ cultores. Proq́; Deo lapides & ficta animalia, multa
Relligione colunt, trepidi, diuersaq́;: quorum
Non ullus sermo, mens nulla, auditio nulla est.
Singula nec fas est uerbis simulachra referre
Mortali fabricata manu. quos namq; creauit
Humanæq́; manus labor, ac industria mentis,
Accepere deos, stulti, saxo'ue, uel auro,
Aere uel argento factos, ligno'ue dolatos,
Exanimos, surdos, conflatos ignis in æstu.
Fecerunt illis frustra *

Oppri-

Ῥέξε γὰρ ἡ μεγάλως γαίης κραταιοῦσα, γυνή σου
Λυπρή, ὥστε βοῆσαι κ᾽ αὐτὸν τὸρπικέραυνον
Οὐρανόθεν φωνῇ μεγάλῃ· μεγαλόσθενε Μέμφι,
Ἡ τὸ πάλαι δειλοῖσι βροτοῖσ᾽ αὐχοῦσα μέγιστα,
Κλαύσεαι ἀργαλέη, καὶ πάμμορος, ὥστε νοῆσαι
Αὐτὴν ἀΐδιον θεόν, ἄμβροτον ἐν νεφέεσι,
Ποῦ σοῦ λῆμμα κραταιὸν ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται,
Ἀνθ᾽ ὧν ἐξεμάνης ἐς ἐμοὺς παῖδας θεοχρίστους,
Καί τε κακὴν ὥτρυνας ἐν ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖ-
σιν,
Ἐξεῖς ἀντὶ τόσων τοίαν † τροφὸν εἵνεκα ποινῆς. f. τρύφον.
Οὐκέτι σοι φανερῶς θέμις ἔσται ἐν μακάρεσσιν.
Ἐξ ἄστρων πέπτωκας, ἐς οὐρανὸν οὐκ ἀναβήσῃ.
Ταῦτα μὲν Αἰγύπτῳ θεὸς ἔννεπεν ἐξαυδῆσαι,
Ὑστατίῳ καιρῷ, ὅτε πάγκακοι ἄνδρες ἔσονται,
Ἀλλὰ ταλαιπωροῦσι κακοὶ κακότητα μένοντες
Ὀργὴν ἀθανάτοιο, βαρυκτύπου, οὐρανίωνος. κατὰ τῶν
†Ἀντιθέους δὲ λίθους, καὶ κνώδαλα θρησκεύοντες, εἰδωλολά-
Πολλὰ μάλ᾽ ἄλλυδις ἄλλα φοβούμενοι. * οὐ λόγος οὐ- τρων.
Οὐ νοῦς, οὐκ ἀκοή. †ἄγε μοι θέμις, οὐδ᾽ ἀγορεύειν (δεῖς, †f. Ἀντιθέου.
Εἰδώλων τε ἕκαστα, βροτῶν παλάμαις γεγαῶτα. *f. ὧν.
Ἐξ ἰδίων δὲ κόπων καὶ ἀτασθαλίων ἐπινοιῶν †f. ἄγε μή.
Ἄνθρωποι δέξαντο θεοὺς ξυλίνους, λιθίνους τε,
Χαλκοῦς τε, χρυσοῦς τε, καὶ ἀργυρέους τε ματαίως,
Ἀψύχους, κωφούς, καὶ ἐν πυρὶ χωνευθέντας. 34
Ποιήσαντο μάτην τούτοις *

Θμοῦις καὶ ξοῦις θλίβεται, κόπτεται βουλὴ
Ἡρακλέους τε, Διός τε, καὶ ἑρμείαο.
Καὶ σὲ δ' ἀλεξάνδρεια κλυτὴ θρέπτειρα,
Οὐ λείψει πόλεμος τ' οὐ *
Υπορυφανίης δ' ὡς ὅσα πρόσθεν ἔρεξας.
Σιγήσεις αἰῶνα πολὺν, καὶ νόστιμον ἦμαρ.
Κοὐκέτι σοι ῥεύσει τρυφερὸν πόμα. *

*

*

*

f. ἄνθρωπος κακότεχνος. Καὶ σὴν πᾶσαν ὅλῃ γαῖαν, † ἀνθρώπους κακοτέχνους
Αἵματι καὶ νεκύεσσι παρ' ἐκπάγλοισί τε βωμοῖς,
Βαρβαρόφρων, σθεναρὸς, πολυδέματος, ἄφρονα λυσ-
Γαμπληθὶ ψαμαθηδὸν ἀπαίξων σὸν ὄλεθρον. (σῶν
Καὶ τότ' ἔσῃ πολέων πολύολβος, πολλὰ καμοῦσα.
Κλαύσεται ἀοσὶς ὅλη δώρων χαρίνων ἀπὸ σεῖο,
Στεψαμένη κεφαλὴν ἀχαρῆ, πίπτουσ' ἐπὶ γαίης.
Αὐτὸς δ' ὃς περσῶν λάχεν, αἴγυπτον πτολεμίξαι
Κτείνας ἄνδρα ἕκαστον ὅλον βίον ἐξαλαπάξει.
Καὶ κιοσὶς θεόθεν βασιλεὺς πεμφθεὶς ἐπὶ τοῦτον,
Ὥστε μένειν μοῖραν τριτάτην δειλοῖσι βροτοῖσι.
f. ἄλματι Αὐτὸς δ' ἐκ δυσμῶν εἰσπλήσεται † αἵματι κούφῳ,
Σύμπασαν γαῖαν πολιορκῶν, πᾶσαν ὀρυμῶν.
Ἀλλ' ὅταν ὕψος ἔχῃ κρατερὸν, καὶ ταρβος ἀκδὲς,
Ἥξει δ' αὖ μακάρων ἐθέλων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
Κἀκεῖ τὶς θεόθεν σθεναρὸς βασιλεὺς ἐκπεμφθεὶς,
Πάντας ὀλεῖ βασιλεῖς μεγάλους, καὶ ἄνδρας ἀρίστους.

Εἰδ'

Opprimitur Thmuis & Xouis: consiliumq́;
Herculis atq; Iouis frangetur, Mercuriiq́;.
Te quoq; Alexandrea altrix celebris *
Non cessabit bellum non *
* Quæ fecisti ante superbè
Diu taciturna eris & reditus tempus
* Nec tibi iam suauis potus fluet
*
*
*
Vastabitq́; tuam terram uir peßimus omnem,
Sanguineq́; inficiet, diris & cædibus aras,
Barbarus, immanis, rabie demente tremendus,
Ingentesq́; tuæ structurus stragis aceruos.
Tunc eris urbs olim felix, tunc plena laborum,
Plorabitq́; tuis Asia omnis compta uenustis
Turpe caput donis, ad terram prona cadendo.
Cui uerò Persæ contingent, bella mouebit
Aegypto, occisisq́; uiris prædabitur omnem
Victum. & rex Cißis missus diuinitùs illi,
Vt sic tertia pars maneat mortalibus ægris.
Ipse ex occasu saltu ueloce uolabit,
Terram desolans & uastans funditus omnem.
Sed cum terribilis multum dirusq́; ualebit,
Iamq́; beatorum ueniet populetur ut urbem,
Rex quidam fortis missus diuinitùs illò
Omnes excindet magnos regesq́; virosq́;.

Sic hominum finis existet deinde perennis.
Heu misero tibi cor, quid me narrare laceßis
Aegypti miserum multo sub principe fatum?
I genus ad stultum Persarum solis ad ortus,
Iis monstra quæ sint præsentia, quæq; futura.
Diluuium immittent Euphratis fluminis undæ,
Et Persas perdent, & Iberos, & Babylonas,
Massagetasq; armis claros, atq; arcubus omnes.
Tota Asia igne ardens æquor stillabit adusq;:
Pergamus insignis quondam, succisa peribit.
Desertamq; homines Pitanem, uastamq; uidebunt.
Lesbos tota petet fundum, penitusq; peribit.
Smyrnaq; per præceps prolabens flebit: & olim
Quæ fuit insignis fama, celebrisq;, peribit.
Bithynij patriæ flebunt incendia terræ,
Et Syriæ magnæ, Phœnicesq; arbore crebræ.
Eheu te Lyciam, tibi quot molitur acerba
Omnibus in miseram terram uadentibus ultro,
Vt fleat ob motum tristem, latices & amaros
Expers unguenti Lycia, id quod oleuerat olim.
Et Phrygiam grauis ira manet, conflante dolore.
Propter quem Iouis iuit eò Rhea, mansit & illic.
Barbara gens ab eo Pontus, Tauriq; peribunt,
Et Lapithas ad humum prostratos dispoliabit.
Thessalicos fines undosum flumen, & altum,
Peneus perdet, auens homines auellere terræ,
Eridanus formas dicens generare ferarum.

Græ

Εἶθ' οὕτως τέλος ἔσται ἄφθιτον ἀνθρώποισιν.
Αἲ αἲ σοι κραδίη δειλὴ, τί με ταῦτ' ὀροθύνεις
Δηλοῦν, αἰγύπτου πολυκοιρανίην ἀλεγεινήν;
Βαῖνε πρὸς ἀντολίην πορσῶν γενεὰς ἀνοήτους,
Καὶ δήλου τοῖσιν † παρὸν τὸ μέλλον πότ' ἔσεσθαι. f. τὸ παρὸν, τό, τε μέλλον ἔσεσθαι.
Εὐφρήτου ποταμοῦ ῥεῖθρον κατακλυσμὸν ἐποίσει,
Καὶ πέρσας ὀλέσει, καὶ ἴβηρας, καὶ βαβυλῶνας,
Μασσαγέτας τε φιλοπτολέμους, τόξοισί τε πάντας.
Ἀσὶς ὅλη πυρίφλεκτος ἕως νήσων σταλαγήσει.
Πέργαμος ἡ τὸ πάλαι σεμνὴ βοτρυδὸν ὀλεῖται.
Καὶ πιτανὴ πανέρημος ἐν ἀνθρώποισι φανεῖται.
Λέσβος ὅλη δύσει βαθὺν εἰς βυθὸν, ὥστ' ἀπολέσθαι.
Σμύρνα κατὰ κρημνῶν εἰλισσομένη κατακλαύσει,
Ἡ τὸ πάλαι σεμνὴ καὶ ἐπώνυμος ἐξαπολεῖται.
Βιθυνοὶ κλαύσουσιν ἑὴν χθόνα τεφρωθεῖσαν,
Καὶ συρίην μεγάλην, καὶ φοινίκην πολύφυτον.
Αἲ αἲ σοι λυκίη, ὅσα σοι κακὰ μηχανᾶται.
Πάντας ἐπ' † αὐτὸ μίτους ἐπιβὰς χώρης ἀλεγεινῆς, f. αὐτομάτους.
Ὡς κλαῦσαι σεισμῷ τε κακῷ, καὶ νάμασι πικροῖς,
Τὴν λυκίης ἄμυρον, καὶ τὴν μυρίπνουν ποτὲ χέρσον.
Ἔσται καὶ φρυγίη δεινὸς χόλος εἵνεκα λύπης,
Ἧς χάριν ἡ δηὸς ἦλθε ῥέη, καὶ κεῖ προσέμεινε.
Πόντον ὀλεῖ, ταύρων γενεὴν, καὶ βάρβαρον ἔθνος.
Καὶ λαπίθας, δάπεδον κατὰ γῆν ἐναρήξει.
Θεσσαλίην χώρην ἀπολεῖ ποταμὸς βαθυδίνης,
Πηνειὸς βαθύρους, † μορφὰς θηρῶν ἀπὸ γαίης. f. μέροπας.
Ἠριδανὸς φάσκων θηρῶν μορφὰς τότε γενναν.

Ἑλλάδα τὴν τριτάλαιναν ἀνήξουσι ποιηταὶ,
Νέρων. Ἠνίκ᾽ ἀπ᾽ ἰταλίης ἰσθμοῦ πλήξειε τένοντα.
Τῆς μεγάλης ῥώμης βασιλεὺς μέγας ἰσόθεος φὼς,
Ὅν, φασίν, αὐτὸς ζεὺς τέκεν, ἠδὲ πότνια ἥρη,
Ὅς τις παμμούσῳ φθόγγῳ μελιηδέας ὕμνους
Θεατρονομῶν, ἀπολεῖ πολλοὺς σὺν μητρὶ ταλαίνῃ.
Φεύξεται ἐκ βαβυλῶνος ἄναξ φοβερὸς καὶ ἀναιδής,
Ὃν πάντες στυγέουσι βροτοὶ, καὶ πάντες ἄριστοι.
Ὤλεσε γὰρ πολλοὺς, καὶ γαστέρι χεῖρας ἔθηκεν.
f. μιαρῶν. Εἰς ἀλόχους ἥμαρτε, καὶ ἐκ † μικρῶν ἐτέτυκτο.
Ἥξει δ᾽ εἰς μήδων καὶ περσῶν πρὸς βασιλῆας.
Πρώτους οὓς ἐπόθησε, καὶ οἷς κλέος ἐγκατέθηκε.
Φωλεύων μετὰ τῶνδε κακῶν εἰς ἔθνος ἀηδὲς,
f. Καὶ. † Εἰς ναὸν θεότευκτον ἕλεν, καὶ ἔφλεξε πολίτας,
Λαοὺς εἰσανιόντας, ὅσους ὕμνησε δικαίως.
Τούτου γὰρ φανέντος, ἡ κτίσις ἐξετινάχθη,
Καὶ βασιλεῖς ὤλοντο, καὶ ἐν τοῖσιν μένεν ἀρχή.
Ἐς δ᾽ ὄλεσαν μεγάλην τε πόλιν, λαόν τε δίκαιον.
Ἀλλ᾽ ὅταν ἐκ † τετάρτου ἔτεος λάμψῃ μέγας ἀστὴρ,
f. τετράτου, aut potius τακτοῦ. Ὃς πᾶσαν γαῖαν καθελεῖ μόνος εἵνεκα τιμῆς,
Αὐτοὶ πρῶτον ἔθεικαν τ᾽ ἐιναλίῳ ποσειδῶνι,
Ἥξει δ᾽ οὐρανόθεν τ᾽ ἀστὴρ μέγας εἰς ἅλα δεινὴν,
κατὰ Ῥώμης. Καὶ φλέξει πόντον βαθὺν, αὐτήν τε βαβυλῶνα,
Ἰταλίης γαῖαν, τῆς εἵνεκα πολλοὶ ὄλοντο
Ἑβραίων ἅγιοι πιστοὶ, καὶ ναὸς ἀληθής,
Ἔσεται ἐν θνητοῖσι κακοῖς κακὰ μοχθήσασα.

Ἀλλὰ

Græcos uexabunt, miseros bis terq́;, poetæ,
Quando ex Italia processum ruperit Isthmi Nero.
Magnæ rex magnus Romæ, similisq́; Deo uir,
Iuppiter (ut perhibent) quem de Iunone creauit,
Mellea qui dulci modulamine carmina fundens
Per cœtus, perdet multos, miseramq́; parentem,
Aufugiet † Babylone malus rex, horribilisq́;, Id est, Roma.
Quem male mortales omnes odere, boniq́;,
Cùm tot ob occisos, tum cæsa matre scelestum,
Coniugibusq́; parum fidum, prauisq́; creatum.
Et Medos autem reges, Persas & adibit,
Quos primos cupijt, decus & quìs conciliauit,
Inuisæ genti mala commentando per illos.
Sustulit & templum diuinitùs ædificatum,
Et ciues igni miseros combußit, eoq́;
Scandentes populos, quos iustè concelebrauit.
Hoc etenim tremuit rerum natura creato,
Et reges periere, potestas mansit in illis.
Perdiderũt magnamq́; urbem, populumq́; bonorũ.
Sed cum astrum stato magnum lucebit in anno,
Quod solũ perdet terrã omnem, propter honorem
Ipsi Neptuno primùm posuere marino,
Deq́; polo ueniet sidus magnum in mare magnum,
Altumq́; exuret pontum, atq́; ipsam Babylonem
Italiæ terram, per quam periere frequentes In Romã.
Sancti Hebræorum fidi, delubraq́; uera:
Tum uerò duros patiere scelesta labores,

Præmia digna tuis factis, desertaq; in omne
Tempus eris, tempus deserta manebis in omne,
Osa solum proprium, quia delectata ueneno es.
Mater adulterij, marium teterrima nutrix
Concubitus: urbs mollis, iniqua, scelesta, nefanda.
Eheu urbs terræ prorsum impurata Latinæ,
Mænas uiperea, ad ripas uiduata sedebis,
Teq; suam uxorem Tiberis lachrymabitur amnis.
Impius est animus tuus, & cor cæde cruentum.
Nescis quid poßit Deus, & quid cogitet: atq;
Sola (inquis) ego sum, non sum superabilis ulli:
Nunc Deus æternus disperdet teq;, tuosq;,
Nec super ulla tui in terra monimenta manebunt,
Vt quõdam, magnus tibi cum Deus auxit honores.
Sola scelesta mane, & flagrantibus indita flammis
Tartareas habita sedes inamabilis Orci.

Nunc Aegypte tuos iterum deploro dolores.

In Memphim. Memphi laborum autor σέ τε πληθεῖσα τένοντος
In te pyramides audaci uoce loquentur
Python urbs olim geminæ urbis condita iure,
Tempus in omne sile, ut finem des improbitatis.
Triste scelus, mænas lugubris, fœta dolore,
Anxificis fletura malis, uidua omne per æuum,
Annosa effecta es mundum tu sola gubernans.
Verùm quando super sordenti uestiet album
Barce uestitum, nolim nasci ue uel esse.

In Thebẽ. Thebe quid facta est tua tanta potentia? dirus
Perdet

Ἀλλὰ μενεῖς παντέρημος, ὅλους αἰῶνας ἐπ' αὐτῆς
Ἔσσεται, ἀλλὰ μενεῖ εἰς αἰῶνας πανέρημος,
Σὸν στυγέουσ' ἔδαφος, ὅτι φαρμακίην ἐπόθησας.
Μοιχεῖαι παρὰ σοὶ, καὶ παίδων μίξις ἄθεσμος.
Θηλυγενής, ἄδικός τε, κακὴ πόλι, δύσμορε πασῶν.
Αἰαῖ πάντ' ἀκάθαρτε πόλι λατινίδος αἴης.
Μαινὰς ἐχιδνοχαρὴς, χήρη καθεδεῖο παρ' ὄχθας,
Καὶ ποταμὸς Τίβερίς σε κλαύσει, † καὶ σὴν παράκοι f. ἑὴν.
† Οὐδὲ μιαιφόνον ἦτορ ἔχεις, ἀσεβῆ δέ τε θυμόν. (τιν, f. ἤ τε.
Οὐκ ἔγνως τί θεὸς δύναται, τί δὲ μηχανᾶται.
Ἀλλ' ἔλεγες, μόνη εἰμὶ, καὶ οὐδείς μ' ἐξαλαπάξει.
Νῦν δέ σε καὶ σοὺς πάντας ὀλεῖ θεὸς αἰὲν ὑπάρχων,
Κ' οὐκ ἔτι σου σημεῖον ἔτ' ἔσσεται ἐν χθονὶ κείνῃ,
Ὡς τὸ πάλαι, ὅτε σὰς ὁ μέγας θεὸς εὕρατο τιμάς.
† Μοῦνον ἄθεσμε μόνη, πυρὶ δὲ φλεγέθοντι μιγεῖσα, f. μεῖνον.
Ταρταρέον τ' οἴκησον ἐς ᾅδου χῶρον ἄθεσμον.
Νῦν δὲ πάλιν Αἴγυπτε τέην ὀλοφύρομαι ἄτην, κατὰ Μέμ-
Μέμφι πόνων ἀρχηγὲ, σέ τε πληχθεῖσα τενόντος, φεως.
Ἐν σοὶ πυραμίδες φωνὴν φθέγξονται ἀναιδῆ
Πύθων, ἡ τὸ πάλαι δίπολις † κτηχθεῖσα δικαίως, al. κτηθεῖσα.
Αἰῶσι σίγησον ὅπως παύσῃ κακότητος.
Ὕβρι κακῶν, θήσαυρε πόνων, μαινὰς πολύθρηνε,
Αἰνοπαθὴς, πολυδακρυμανὴς, χήρα διὰ παντὸς,
Πολυετὴς ἐγένου, σὺ μόνη κόσμοιο κρατοῦσα.
Ἀλλ' ὅταν ἡ βαρίνη τὸ κυπάσσιον ἀμφιβάληται
Λευκὸν ἐπὶ ῥυπαρῷ, μήτ' εἴην, μήτε γενοίμαν.
† Ωθῆ. καὶ ποῦ σου τὸ μέγα σθένος, ἄγριος ἀνὴρ f. θήβη.

Εξολέσῃ λαόν. σὺ δὲ εἵματα φαιὰ βαλοῦσα,
Θρηνήσεις δύστηνε μόνη, καὶ πάντ' ἀποτίσεις,
Οσσα τὸ πρόσθεν ἔρεξας ἀθέσμων εἵνεκα ἔργων.
Καὶ κοπετὸν ὄψονται ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαν.
Συήνην δ' ὀλέσει μέγας φῶς, αἰθιοπῶν τε
Τεύχαριν οἰκήσουσι βίῃ μελανόχροες ἰνδοί.
Πενταπόλει κλαύσει δὲ σόης μεγαλόσθενος ἀνήρ.
Ὦ λιβύη πάγκλαυστε, τίς ἐξηγήσεται ἄτας;
Τίς δέ σε κυρήνη μερόπων ἐλεεινὰ δακρύσει;
Οὐ παύσει θρήνου στυγεροῦ πρὸς καιρὸν ὄλεθρον.

κατὰ γάλλων.

Εσσεται ἐν βρύττεσσι, καὶ ἐν γάλλοις πολυχρύσοις,
Ὠκεανὸς κελαδῶν πληρούμενος αἵματι πολλῷ.
Κ' αὐτοὶ γὰρ κακότητα θεοῦ τέκνοις ἐποίησαν,
Ηνίκα σιδονίοις βασιλεὺς φοῖνιξ γαλλικανὸν
Ηγαγεν ἐκ συρίης πλῆθος πολὺ, καί σε φονεύσει,
Αὐτὴ ῥαβέννη τε, καὶ εἰς φόνον ἡγεμόνευσε.

κατὰ αἰθιόπων καὶ ἰνδῶν. *f. δή.

Ινδοὶ * μὴ ταρβεῖτε, καὶ αἰθίοπες μεγάθυμοι.
Ηνίκα γὰρ τούτους τροχὸς ἄξονος αἰγοκέρωτος,
Ταῦρος τ' ἐν διδύμοις μέσον οὐρανὸν ἀμφιελίξῃ,
Παρθένος ἐξαναβᾶσα, καὶ ἥλιος ἀμφὶ μετώπῳ
Πηξάμενος ζώνην, περικάμπολον ἡγεμονεύσῃ,
Εσσεται ἐμπρησμὸς μέγας αἰθέριος κατὰ γαῖαν,
Αστρων δ' ἐν μαχίμοις καινὴ φύσις, ὥστ' ἀπολέσθαι
Εν πυρὶ καὶ στοναχαῖς ἰνδῶν γῆν, αἰθιόπων τε.

κατὰ κορίνθου.

Μύρου καὶ σὺ κόρινθε τὸν ἐν σοὶ λυγρὸν ὄλεθρον.
Ηνίκα γὰρ στρεπτοῖσι μίτοις μοῖραι τριάδελφοι
Κλω-

perdet homo populum: tu pullo induta colore
Lugebis sola infelix, & præmia digna
Accipies factis, quæcunq; scelesta patrasti.
Cernenturq; tui planctus, ignara pudoris.
Syenen perdet uir magnus: uiq; subacta
Teucharis Aethiopum nigris habitabitur Indis.
Pentapoli, flebitq; Soes uir robore magno.
O Lybie fletura, quis enarret tua damna?
Quis te autem Cirene hominum miserabile flebit?
Non unquam deerit tristis tibi perdita luctus.
In Gallis auro locupletibus, atq; Britannis, In Gallos.
Oceanus multo resonabit sanguine plenus:
Quippe Dei natis ipsi quoq; damna tulerunt,
Tum cum Sidonijs rex Phœnix Gallica multa
Agmina de Syria deduxit, teq; peremit.
Ipsa Rauennaq; ad cædem dux extitit. *
Præstantes animi Aethiopes, Indiq; pauete. In Aethiopes & Indos.
Cum perstringet enim capricornu circulus axis,
Taurus & in geminis medio uertetur olympo,
Et uirgo ascendens, & zonæ tectus amictu
Sol frontem ductor totum peragrabit Olympum,
Ardore ingenti flagrabit ab æthere tellus,
Astrorumq; nouum certamen surget, ut omnis
India & Aethiopum tellus considat in ignes.
Tu quoq; deplora tua tristia fata Corinthe: In Corinthum.
Nam cum tergeminæ uoluendo stamine Parcæ
Nentes deducent fallaciter aufugientem,

Nero. *Ad sortes Isthmi sublimem, dum uideatur*
Omnibus is, ferro qui rupem ruperit olim,
Vastabitq; tuas late fataliter oras:
Nam Deus huic uni uires dedit efficiendi,
Quæ potuit regum cunctorum nemo priorum.
πρῶτα μὲν ἐκ Ἰριος τῶν κεφαλῶν σὺν πληγάδι ῥίζης,
στησάμενος μεγάλως ἑτέροις δώσει ἀπάσασθαι.
Regis ut infandi comedantur membra parentum.
Namq; manent cunctos homines cædesq; metusq;,
Propter magnã urbẽ, & populũ uirtutis alumnũ,
Prouida quem semper durantem cura tuetur.
Inconstans, peruerse, malis circundate fatis,
Principiumq; mali, mortalibus exitus ingens,
Hic diuinaui. *Quem natura malis fatis infensa creauit:*
Triste nefas, dirum, monstrum mortalibus ingens:
Quis tibi quis bene uult? quis non irascitur intus?
In te quis uitam amisit rex præcipitatus:
Omnia turbasti misere, sentina malorum,
Et per te pulchri nutauit machina mundi,
In lites nostras, hæc mobilis obijce forsan.
Quo pacto dicis tibi persuadebo? quod in te
Si quid reprendo, dico. solis iubar inter
Mortales olim clarum fuit, irradiante
Lumine concordi uatum: totiq; suauem
Humano generi diffundens lingua liquorem
Extitit, & pergebat, & omnibus orta dies est.
Ergo summorum uilissime causa malorum,

Κλωσάμεναι φεύγοντα δόλῳ ἰσθμοῖο παρ' ὀμφὴν, Νέρων.
† Ἄρξουσιν μετέωρον ἕως ἐσίδωσί σε πάντες, f. Ἄξουσι.
Τὸν πάλαι ἐκκόψαντα πέτρην πολυήλατι χαλκῷ.
Καὶ σὴν γαῖαν ὀλεῖ, καὶ κόψει ὡς προτέθηται.
Τούτῳ γάρ τοι δῶκε θεὸς μόνος ἐς τὸ ποιῆσαι,
Οἷα τὶς οὐ πρότερος τῶν συμπάντων βασιλήων.
Πρῶτα μὲν ἐκ τρισσῶν κεφαλῶν σὺν πληγάδι ῥίζης
Στησάμενος μεγάλως ἑτέροις δώσει ἀπάσασθαι,
Ὥστε φαγεῖν σάρκας γονέων βασιλῆος ἀνάγνου.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισι φόνος καὶ δείματα κεῖται,
Εἵνεκα τῆς μεγάλης πόλεως, λαοῦ τε δικαίου.
Σωζομένου διὰ παντὸς, ὃν ἔξοχος εἶχε πρόνοια.
Ἄστατε καὶ κακόβουλε, κακαῖς περικείμενε κήρχις
Ἀρχὴ καὶ καμάτοισι, καὶ ἀνθρώποις μέγα τέρμα
Βλαπτομένης κτίσεως, καὶ σωζομένης πάλι μοίρης.
Ὕβρι κακῶν, καὶ πῆμα καὶ ἀνθρώποις μέγα τέρμα.
Τίς σε βροτὸς ἐπόθησε, τίς ἔνδοθεν οὐ χαλεπαίνει;
Ἐν σοὶ τίς βασιλεὺς σεμνὸν βίον ὤλεσε ῥιφείς.
Πάντα κακῶς διέθηκας, ὅλον τε κακὸν κατακλύσας.
Καὶ διὰ σοῦ κόσμοιο καλαὶ πτύχαι ἠλλάχθησαν,
Εἰς ἔριν ἡμετέρην τυχὸν ἄστατα ταῦτα προβάλλου.
Πῶς δὲ λέγεις· πείσω σε, καὶ εἴ τι σε μέμφομαι αὐδῶ;
Ἦν πότ' ἐν ἀνθρώποις λαμπρὸν σέλας ἠελίοιο,
Σπειρομένης ἀκτῖνος ὁμοσπόνδοιο προφητῶν.
Γλῶσσα μὲν ἀστάζουσα καλὸν πόμα πᾶσι βροτοῖσι
Φαίνετο, καὶ προύβαινε, καὶ ἦμβρα πᾶσιν ἔτελλε.
Τοῦ δ' ἕνεκεν στενόβουλε κακῶν ἀρχηγὲ μεγίστων,

Καὶ ῥαμφὴ καὶ πένθος ἐλεύσεται ἤματι κείνῳ,
Ἀρχὴν καὶ καμάτοιο καὶ ἀνθρώποις μέγα τέρμα,
Βλαπτομένης κτίσεως καὶ βλαπτομένης πάλι μοίρης.
Κλῦθι πικρᾶς φήμης δυσηχέος ἀνδράσι πῆμα.
Ἀλλ' ὁπόταν Πέρσαις γαῖ' ἀπόσχοιτο πτολέμοιο
Λοιμοῦ τε στοναχῆς τε, τότ' ἔσσεται ἤματι κείνῳ
al. μένος. Ἰουδαίων μακάρων θεῖον † γένος οὐρανιώνων,
36 Οἳ περιναιετάουσι θεοῦ πόλιν ἐν μεσογαίοις.
Ἄχρι δὲ καὶ Ἰόπης τεῖχος μέγα κυκλώσαντες,
Ὕψοσ' ἀείρονται ἄχρι καὶ νεφέων ἐρεβεννῶν.
Οὐκέτι συρίξει σάλπιγξ πολεμόκτυπον ἦχον,
Οὐδ' ἐπιμαιομένοις παλάμαις ἐχθροὺς διολοῦνται.
f. ἐπιστήσητε. Ἀλλὰ † ἐπιστήσει τε κακῶν αἰῶνι τρόπαια.
Εἷς δέ τις ἔσσεται αὖθις ἀπ' αἰθέρος ἔξοχος ἀνήρ,
f. πολυκάρπου. Οὗ παλάμας ἥπλωσεν ἐπὶ ξύλου † πολύκαρπον
Ἑβραίων ὁ ἄριστος, ὃς ἥλιόν ποτε στῆσεν,
Ἰησοῦς ὁ τοῦ ναυῆ. Φωνήσας ῥήσει τε καλῇ καὶ χείλεσιν ἁγνοῖς.
Μηκέτι τείρεο θυμόν, μὴ στήθεσι * μάχαιρα.
πρὸς Ἰουδαίαν. Θεογενὴς, πάμπλουτε, μόνῳ πεποθημένον ἄνθος.
Φῶς ἀγαθόν, σεμνὸν † τέλος, πεποθημένον ἁγνός.
* μέριμνα. Ἰουδαία χαρίεσσα καλὴ πόλις ἔνθεος ὕμνων.
† f. τέμενος. Οὐκέτι βακχεύσει περὶ σὴν χθόνα † ποὺς ἀκάθαρτος
† f. παῖς. Ἑλλήνων, ὁμόθεσμον ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων νοῦν.
Ἀλλά σε κυδάλιμοι παῖδες περιτιμήσουσι,
Καὶ μούσαις γλώσσαις ἁγίαισιν ἐπιστήσονται,
Γαντοίαις θυσίαισι, καὶ εὐχαῖς ἐνθεοτίμοις,
Ἐκ μικρᾶς γενότητος ὅσοι καμάτους ὑπέμειναν,

Γλείονα

Aduenient illis gladius luctusq́; diebus,
Principiumq́; mali mortalibus exitus ingens,
Quem natura malis fatis uitiata creauit.
Tristem audi famam, pestis mortalibus atrox.
Verùm cum bellis iam Persica terra carebit,
Et peste & gemitu: tunc illo tempore uiuet
Iudæûm diuum genus, & cœleste beatum,
Qui terræ medijs habitabunt finibus urbem
Diuinam, & magnis ambibunt mœnibus usq;
Ad Ioppen, celsas tangentes culmine nubes.
Non iam terribili sonitu tuba bella ciebit,
Non hostes manibus furiosis interimentur,
Sed statuent mundo præclara trophæa malorum.
Existetq́; olim quidam uir ab æthere præstans,
Cuius frugifera distendit in arbore palmas
Optimus Hebræus, licuit cui sistere solem, Iosua.
Clamando pulchris uerbis, castisq́; labellis.
Desine iam mentem cruciare, & pectora curis, Ad Iudæã.
Diua genus, summè locuples, optate Deo flos,
Lux bona, delubrum uenerabile, germen amœnũ,
Vrbs elegans, Iudæa uenusta, & laudibus alma.
Persica non deinceps Græcus bacchabitur arua,
Impurus, diram qui fert in pectore mentem.
Sed nati multum decorabunt egregij te,
Et modulata sacris dicent tibi carmina linguis,
Omnigenisq́; Deo sacris, precibusq́; litabunt.
Ex paruisq́; malis quicunq; tulere labores,

Multo

Multo plura malis iusti bona læta tenebunt.
At mali, in æthera qui linguam iecere scelestam,
Cessabunt inter sese maledicta referre,
Seq; abdent, donec fiat mutatio mundi.
Igneus existet uerò de nubibus imber,
Nec iam homines pulchras carpent telluris aristas:
Nec satio prorsum fiet, nec aratio, donec
Norint mortales numen quod cuncta gubernat,
Aeternum, neq; iam morti subiecta colantur,
Aut canis, aut uultur, quorum monstrauit honores
Oribus Aegyptus stultis, fatuisq; labellis.
Sancta sed Hebræis erit, & feret omnia tellus,
Et de rupe fluent latices, linguaq;, suaues,
Omnibus & iustis lac immortale scatebit.
Quippe quibus genitore Deo, præstanteq; solo
Fretis, magna fuit cordi pietasq; fidesq;.
Verùm quid tandem sapiens mihi suggerit hæc (mens?
In Asiam. Te te Asia infelix tristi deploro querela,
Ionumq; genus, Carumq;, auroq; scatentum
Lydorum. heu Sardis, heu multum Trallis amœna:
Eheu Laodicea, urbs pulchra: peribitis ergo
Motibus euersæ terræ, puluisq; redactæ.
ἀσίᾳ τῇ ἠνοφερῇ λυδῶν τε πολυχρύσων.
Ast Ephesi structum Dianæ nomine fanum,
In Ephesi fanum. Motibus & uasto subter mare sidet hiatu,
Præceps, ut naues rumpunt si quando procellæ.
At lachrymas Ephesus recubans ad littora fundet,
Et

πλείονα καὶ χαρίεντα † καλὸν ἄρξουσι δίκαιοι. f. καλὰ ἔξου-
Οἱ δὲ κακοὶ στείλαντες ἐπ' αἰθέρα γλῶσσαν ἄθεσ- σι, aut καλ'
Παύσονται λαλέοντες ἐναντίον ἀλλήλοισιν. (μον, ἀνέξουσι.
Αὐτοὺς δὲ κρύψουσιν, ἕως κόσμος ἀλλαγῇ.
Ἔσται δ' ἐκ νεφέων ὄμβρος πυρὸς αἰθομένοιο,
Κοὐκ ἔτι καρπεύσουσι βροτοὶ στάχυν ἀγλαὸν ἐκ γῆς.
Πάντα μὲν ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα, ἄχρι νοήσῃ
Τὸν πρύτανιν πάντων θεὸν ἄμβροτον, αἰὲν ἐόντα.
Ἀνθρώπους θνητοὺς, καὶ μηκέτι θνητὰ γεραίρειν,
Μὴ δὲ κύνας καὶ γῦπας, ἃ Αἴγυπτος κατέδειξε
Σεμνύνειν στομάτεσσι νέοις, καὶ χείλεσι μωροῖς.
Ἑβραίων δὲ χθὼν ἁγία ἔσται, πάντα δ' οἴσει 37
Νᾶμα μελισταγέος ἀπὸ πέτρης, καὶ διὰ γλώσσης,
Καὶ γάλα δ' ἀμβρόσιον ῥεύσει πάντεσσι δικαίοις.
Εἰς ἕνα γὰρ γενετῆρα θεὸν μόνον ἔξοχον ὄντα
Ἤλπισαν, εὐσεβίην μεγάλην καὶ πίστιν ἔχοντες.

Ἀλλὰ τί δή μοι ταῦτα νόος σοφὸς ἐγγυαλίζει, κατὰ τῆς
Ἄρτι δέ σε τλήμων Ἀσίη κατοδύρομαι οἰκτρῶς, Ἀσίας.
Καὶ γένος Ἰώνων, Καρῶν, Λυδῶν πολυχρύσων.
Αἶ αἶ Σάρδεις, αἶ αἶ καὶ πολυήρατε Τράλλις.
Αἶ αἶ Λαοδίκεια καλὴ πόλι, ὡς ἀπολεῖσθε,
Σεισμοῖς ὀλλύμεναί τε, καὶ εἰς κόνιν ἀλλαχθεῖσαι.
Ἀσίᾳ τῇ δυσφόρῃ, Λυδῶν τε πολυχρύσων.
Ἀρτέμιδος σηκὸς Ἐφέσου πηγνύμενος, * κατὰ τοῦ ἐν
Χάσματι καὶ σεισμοῖσι πόθ' ἥξεται εἰς ἅλα δεινὴν, Ἐφέσῳ ναοῦ.
Πρηνὴς † ἠδ' ὅτε νῆας ἐπικλύζουσιν ἄελλαι. f. ὡς ὅτε νῆ-
Ὑπτία δ' οἰμώξει Ἔφεσος κλαίουσα παρ' ὄχθαις, ας ἐπικλύ-
ζουσιν.

Καὶ

Καὶ νῆον ζητοῦσα τὸν οὐκέτι ναιετάοντα.
Καὶ τότε θυμωθεὶς θεὸς ἄφθιτος, αἰθέρι ναίων,
Οὐρανόθεν πρηστῆρα βαλεῖ κατὰ κρατὸς ἀνάγνου.
Ἀντὶ δὲ χειμῶνος θέρος ἔσεται ἤματι τῷδε,
Καὶ τότε δὴ μετέπειτ᾽ ἔσεται ἀνδρεσσι βροτοῖσι.
Ἐξολέσει γὰρ πάντας ἀναιδέας ὑψικέραυνος,
Βροντῇ τε, στεροπαῖς τε, κεραυνοῖς τε φλεγέθουσιν
Ἀνδράσι δυσμενέεσι, καὶ ὡς ἀσεβεῖς ὀλοθρεύσει,
Ὥς τε μένειν νέκυας κατὰ γῆς πλέονας ψαμάθοιο.
Ἥξει γὰρ καὶ σμύρνα ἑὸν κλαίουσα λυκοῦργον
Εἰς ἐφέσοιο πύλας, καὶ αὐτὴ μᾶλλον ὀλεῖται.
κατὰ κύμης. Κύμη δ᾽ ἡ μώρα σὺν νάμασι τοῖς θεοπνεύστοις
Ἐν παλάμαισι θεῶν ἀνδρῶν ἀδίκων καὶ ἀθέσμων,
f. ῥιφεὶς οὐκέτι κοῦφον ἐς αἰθέρα ἅλμα. † Ῥιφεῖς οὐκέτι τὸ σὸν ἐς αἰθέρα ἄρμα προδώσει.
Ἀλλὰ μενεῖ νεκρὰ ἐν νάμασι κυμαίοισι.
Καὶ τότ᾽ † αὖ ἕξουσιν ὁμοῦ κακότητα μένοντες.
Εἰδήσῃ σημεῖον ἔχων ἀνθ᾽ ὧν ἐμόγησε.
f. ἀνέξουσι. Κύμων γὰρ δῆμος χαλεπὸς, καὶ φῦλον ἀκηδές.
Λέσβος. Εἶθ᾽ ὅταν ἕξουσι κακὴν χθόνα τεφρωθεῖσαν,
Λέσβος ἐπ᾽ ἠριδανὸν αἰώνιον ἐξαπολεῖται.
f. κέρκυρα. Αἲ αἴ σοι * κόρχυρα, καλὴ πόλι παύεο κώμων,
ἱδρά. Καὶ ἱδρὰ πολυγαῖα μόνη πλούτῳ μιγεῖσα,
f. πεπόθηκας. Ἕξεις ὃν † πεποίηκας ἔχειν χῶρον πολύδακρυν,
Εἰς γῆν † χωσαμένη παρὰ χεύμασι θερμώδοντος.
f. ὠσαμένη. Πετροφυὴς, τρίπολίς τε παρ᾽ ὕδασι μαιάνδροιο,
τρίπολις. Κύμασι νυκτιδρινοῖσιν ὑπ᾽ ἠόνι † κληρωθεῖσα,
f. πληρωθεῖσα. Ἀρδην ἐξολέσει σε θεοῖο πόθη τε πρόνοια,

Et quòd erit nuſquam templũ gemebũda requiret.
Tum Deus indignans æternus, in æthere degens,
Fulmine præcipites ſceleratos deſuper uret.
Proq; hyemis glacie fiet tunc temporis æſtas,
Tunc homines placida tandem requiete fruentur.
Nam pater omnipotens ſceleratos eruet omnes,
Fulgureq;, & tonitru, flagranteq; fulmine diras
Exercens iras, & delens flagitioſos,
Terraq; defunctos plures portabit arenis.
Nã ueniet quoq; Smyrna, ſuũ plorando Lycurgum
Ad portas Epheſi, porrò magis ipſa peribit.
Cuma autem demens cũ tactis numine lymphis, In Cumã.
In manibus diuûm, ſceleratorumq; uirorum
Deiecta, haud tantum ſaltabit in æthera deinceps,
Verùm in Cumæis remanebit mortua lymphis.
Tunc aduerſa ſimul degentes perpetientur,
εἰδήσῃ σημεῖον ἔχων ἀνθ' ὧν ἐμόγησι.
Nam genus inuiſum Cumanũ, gensq; proterua eſt.
Hinc poſtquã in cineres fuerit mala terra redacta,
Leſbus in Eridanum per ſecula tota peribit. Lesbus.
Eheu te Corchera uenuſta urbs, deſine luxum. Corchera. Hiera.
Solaq; diuitijs Hiera ô ſpacioſa potita,
Sede quidem multi luctus potiere cupita,
Complanata iacens ad flumina Thermodontis.
Petroſa & Tripolis Mæãdri ad fluminis amnẽ, Tripolis.
Nocturnis undis repleta in littoris ora,
Omnino perdet diuinum conſilium te.

Ne me uicinam Phœbi uastare uolentem
Terram *

Miletus. Miletum mollem delebit fulmen ab alto,
Accepit quoniam Phœbi fallacia dicta,
Consiliumq; uirûm prudens, curamq; sagacem.

Parce ô omniparens teneræ terræ atq; feraci,
In Iudæã. Iudææ magnæ, tua quo decreta feramus.
Hanc etenim primam nouit per munera numen,
Vt uideant omnes diuino munere primam
Mortales hanc esse, Deo præcellere dante.

In Thracas. Infelix aueo spectare negocia Thracum,
Et murum bimarem per pulueris aera plenum,
Fluminis in morem piscoso gurgite ferri.

Hellespontus. Hellesponte eheu, uastabunt Assyrij te,
Pugnaq; teq; tuasq; euertet Thracia uires.
In Macedonas. Rexq; Macedonios Aegypti depopulabit.
Robur & imperij peruertet barbara pubes.
In Pisidis Lydi, Galatæ, Pamphylij, omni
Cum populo armati, certamen triste tenebunt.

In Italiam. Italia infelix, deserta, infleta manebis,
In terra uiridi, in saltum syluamq; redacta.
ἔσται δ' αἰθέρος ὑρανὸς σῦρὺς ὑπόρθεν
Diuinam uocem ritu exaudire tonitrus.
Iam non existent flammantia lumina solis,
Lumine nec claro splendebit luna deinceps,
Cum Deus extremo regnabit tempore: uerùm
Omnia per terras caligo nigra tenebit,

Atq;

Μὴ μ' ἐθέλουσαν ἑλεῖν φοίβου τὴν γείτονα χώραν,
Μίλητον τρυφερὴν ἀπολεῖ πρηστὴρ ποτ' ἄνωθεν, Μίλητος.
Ἀνθ' ὧν εἵλετο τὴν φοίβου δολόεσσαν ἀοιδὴν,
Τήν τε σοφὴν ἀνδρῶν μελέτην, καὶ σώφρονα βουλήν.
Ἵλαθι παγγενέτωρ τρυφερῇ χθονὶ τῇ πολυκαρ- κατὰ ἰουδαί
Ἰουδαίᾳ μεγάλῃ, ἵνα σὰς γνώμας ἐπιδῶμεν. (πῳ, ας.
Ταύτην γὰρ πρώτην ἔγνω θεὸς ἐν χαρίτεσσιν, (σιν,
Εἰς τὸ δοκεῖν προχάρισμα † θεὸν πάντεσσι βροτοῖ- f. θεοῦ.
Εἶναι καὶ † προσέχειν οἷον θεὸς ἐγγυάλιξεν, f. προέχειν.
Ἱμείρω τριτάλαινα τὰ θρηκῶν ἔργα ἰδέσθαι. κατὰ θρα-
Καὶ τεῖχος διθάλασσον ὑπ' ἀέρος ἐν κονίῃσι, κῶν.
Ευρόμενον ποταμηδὸν ἐπ' ἰχθυόεντι κολύμβῳ.
Ἑλλήσποντέ τάλαινα ζεύξει σ' ἀσσυρίων παῖς. al. ξάσει σ'
Εἰς σὲ μάχη θρηκῶν, καί σου ἔθνος ἐξαλαπάξει.
Τήν τε μακηδονίην βασιλεὺς αἰγύπτιος αἱρεῖ, κατὰ μακε
Καὶ κλίμα βαρβαρικὸν ῥίψει ἔθνος ἡγεμονήων. δόνων.
Λυδοὶ καὶ γαλάται, παμφύλιοι ἐν πισίδεσσι
Πανδημεὶ κρατέουσι κακὴν ἔριν ὁπλισθέντες.
Ἰταλίη τριτάλαινα μενεῖς πανέρημος, ἄκλαυστος, κατὰ τῆς
Ἐν γαίῃ θαλερῇ, ὀλοὸν † δάπος ἐξαπολέσθαι. ἰταλίας.
Ἔσται δ' αἰθέρος οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν, f. νάπος.
Βροντηδὸν κελάδημα θεοῦ φωνὴν ἐπακοῦσαι.
Ἡλίου δ' αὐτοῦ φλόγες ἄθικτ' οὐκ ἔτ' ἔσονται. 38
Οὐδὲ σεληναίης λαμπρὸν φάος ἔσσεται αὖθις,
Ὑστατίῳ καιρῷ ὁπόταν θεὸς ἡγεμονεύσῃ.
Πάντα μελαιναίη σκοτίη δ' ἔσται κατὰ γαῖαν,

Καὶ τυφλοὶ μέροπες, θῆρές τε κακοί, καὶ ὀϊζύς.
Ἔσσεται ἦμαρ ἐκεῖνο, χρόνον πολύν, ὥς τε νοῆσαι
Αὐτὸν ἄνακτα θεὸν πανεπίσκοπον οὐρανόθι πρό.
Αὐτὸς δυσμενέας δ' ἄνδρας τότε οὐκ ἐλεήσει.
Ἀρνῶν ἠδ' οἴων, μόσχων τ' ἀγέλας ἐριμύκων
Ἐκθυσιάζοντας, μόσχων μεγάλων κεροχρύσων
Ἀψύχοις θ' ὁρμαῖς, καὶ τοῖς λιθίνοισι θεοῖσιν.
Ἡγείσθω δὲ θέμις σοφίης, καὶ δόξα δικαίων,
39 Μήποτε θυμωθεὶς θεὸς ἄφθιτος ἐξαπολέσης.
Δεῖ στέργειν γενετῆρα θεὸν σοφόν, αἰὲν ἐόντα,
Μὴ γένος ἀνθρώπων βίοτον καὶ πάντας ὀλέσσῃ.
Ἔσσεται ὑστατίῳ καιρῷ περὶ τέρμα σελήνης
Κοσμομανὴς πόλεμος, καὶ ἐπίκλοπος ἐν δολότητι.
Νέρων. Ἥξει δ' ἐκ περάτων γαίης μητροκτόνος ἀνήρ,
Φεύγων ἠδὲ νόον, ὀξὺ στόμα μερμηρίζων,
Ὃς πᾶσαν γαῖαν καθελεῖ, καὶ πάντα κρατήσει.
Πάντων τ' ἀνθρώπων φρονιμώτερα πάντα νοήσει,
Ἧς χάριν ὤλετο τ' αὐτός, ἑλεῖ τ' αὐτὴν παραχρῆμα,
Ἄνδρας τ' ἐξολέσει πολλούς, μεγάλους τε τυράννους.
Πάντας τ' ἐμπρήσει, ὡς δήποτε ἄλλος ἐποίει.
Τοὺς δ' αὖ πεπτηῶτας ἀνορθώσει διὰ ζῆλον.
Ἔσται δ' ἐκ δυσμῶν πόλεμος πολὺς ἀνθρώποισι.
f. κατ' Ῥεύσει δ' αἷμα † τάτ' ὄχθους ἕως ποταμῶν βαθυδι
f. τῆς τε. † Τήν τε μακηδονίης στάζει χόλος ἐν πεδίοισι. (νων
f. κτῶσ' Συμμαχίην † δῶσ' ἐκ δυσμῶν, βασιλεῖ δ' ὄλεθρον.
Καὶ τότε χειμερίη πνοιὴ πνεύσει κατὰ γαῖαν,
Καὶ πεδίον πολέμοιο κακοῦ πληρωθήσεται αὐτῆς.

Πῦρ

Atq; homines cæci, plangorq; furorq; ferarũ
Tempore erit longo tunc, cognoſcatur ut ipſe
Rex Deus, omnia qui cœlo ſpeculatur ab alto.
Nec uerò tunc ipſe ſuos miſerabitur hoſtes,
Agnorumq; ouiumq; greges, uitulos & opimos
Mactantes, uitulos magnos, & cornibus aureis,
Exanimis rebus, diuisq; ex marmore factis.
Quod fas eſt, iuſtisq; placet, ſapientia habetor,
Ne Deus æternus ſuccenſens deleat olim
Omne genus, uitãq; hominũ, ſtirpemq; nefandam.
Aeternus genitor, ſapiens Deus uſq; colatur.
Sub lunæ finem poſtremo tempore bellum
Ingruet inſanum, fallax, ac inſidioſum.
Matris & occiſor quidam de finibus orbis, Nero.
Vir fugiens ueniet, ſpirans immane, fremensq;,
Omnes qui terras uaſtabit, & omnia uincet,
Ante hominesq; omnes prudenter cuncta uidebit.
Propter quã periitq;, & protinus auferet ipſam,
Et multos homines perdet, magnosq; tyrannos,
Exuretq; omnes, alius faciebat ut olim.
Rurſus & attollet collapſos æmulus idem.
Aſt ex occaſu naſcentur plurima bella,
Per ripasq; cruor rapidos manabit ad amnes.
Atq; Macedoniæ ſtillabit bilis in aruis,
Auxilium occaſus quærens, regiq; ruinam.
Tunc tempeſtatum perflabunt flamina terram,
Infauſtoq; ſolum bello replebitur eius,

Inq; homines ignis de cœli depluet oris.
Ignis, sanguis, aquæ, fulmen, nox ætheris atra,
Et belli clades, atq; in caligine cædes.
Et reges omnes perdet simul, eximiosq́;.
Sic belli exitium capiet miserabile finem.
Nec quisquam gladijs aut ferro belligerabit
Post ea: nec telis, quæ deinceps esse nefas est:
Sed sapiens populus gaudebit pace superstes,
Aduersa expertus, lætis ut deinde fruatur.

2 Ad Rom. *Matrum cæsores, animos cohibete feroces,*
Audacesq́; manus, qui fœdos instituistis
Concubitus olim puerorum: prostibulisq́;,
Quæ fuerant castæ, meretrices prostituistis,
Flagitijs uictas, & fœdè sollicitatas.
In te nam mater nato commixta scelestè est,
Concubuitq́; suo genitori filia sponsa.
In te etiam miserum reges os commacularunt,
In te homines pecudum coitū inuenere nefandi.
Deplorata sile, scelerata, urbs luxuriosa.
Non iam perpetuò seruatas fomite flammas
Virgineæ inuenient in te, diasq́; puellæ.
Extincta est isthic ædes peramabilis olim,
Tum, cùm præcipitem flāma superante secundam
Vidi labentem manibus crudelibus ædem,
Aedem perpetuò florentem: numine templum
Augustum, à sanctis structum, semperq́; futurum,
Ipsius ex animo speratum, & corpore. quippe

Numen

Πῦρ γὰρ ἀπ' οὐρανίων δαπέδων βρέξει μερόπεσσι,
Πῦρ καὶ αἷμα, ὕδωρ, πρηστὴρ, γνόφος, οὐρανίη νὺξ,
Καὶ φθίσις ἐν πολέμῳ, καὶ ἐπὶ σφαγῇσιν ὀμίχλης
Πάντας ὁμοῦ τ' ὀλέσει βασιλεῖς, καὶ τοὺς τότ' ἀρίστους.
Εἶθ' οὕτως πολέμοιο πεπαύσεται οἰκτρὸς ὄλεθρος.
Κοὐκέτι τις ξίφεσι πολεμίσεται, οὐδὲ σιδήρῳ.
Οὐδ' αὐτοῖς βελέεσσιν, ἃ μὴ θέμις ἔσσεται αὖθις.
Εἰρήνην δ' ἕξει λαὸς σοφὸς, ὅσπερ ἐλείφθη.
Πειραθεὶς κακότητα, ἵν' ὕστερον εὐφρανθείη. (γου. κατὰ τῶν
Μητρολέται παύσασθε θράσους, τόλμης τε κακοῦ ρωμαίων.
Οἳ τὸ πάλαι παίδων κοίτην † ἐμπορίζετ' ἀνάγνως. f. εὐρίσκετ'
Καὶ τέγεσιν πόρνας ἐστήσατε τὰς πάλαι ἁγνὰς,
Ὕβρεσι καὶ κολάσει κ' ἀσχημοσύνῃ πολυμόχθῳ.
Ἐν σοὶ γὰρ μήτηρ τέκνῳ ἀθεμίστως μίγη,
Καὶ θυγάτηρ γενετῆρι ἑῷ συνζεύξατο νύμφη.
Ἐν σοὶ καὶ βασιλεῖς στόμα δύσμορον † ἐξαίμηναν. f. ἐξεμίη-
Ἐν σοὶ καὶ κτηνῶν εὗρον κοίτην κακοὶ ἄνδρες. ναν.
Σίγησον πανόδυρτε κακὴ πόλι, κῶμον ἔχουσα.
Οὐκέτι γὰρ παρὰ σοῖο † τὴν τῆς φιλοθρέμμονος ὑ- f. τὸ
Παρθενικαὶ κοῦραι πῦρ ἔνθεον ἐνρήσουσιν. (λης.
Ἔσβεσται παρὰ σεῖο πάλαι πεποθημένος οἶκος.
Ἡνίκα δεύτερον εἶδον ἐγὼ ῥιπτούμενον οἶκον,
Πρηνηδὸν πυρὶ τεγγόμενον διὰ χειρὸς ἀνάγνου,
Οἶκον ἀεὶ θάλλοντα θεοῦ τηρήμονα ναὸν,
Ἐξ ἁγίων γεγαῶτα, καὶ ἄφθιτον αἰὲν ἐόντα,
Ἐκ ψυχῆς ἐλπιζόμενον, καὶ σώματος αὐτοῦ.

Οὐ γὰρ ἀκηδέστως αἰνεῖ θεὸν ἐξ ἀφανοῦς γῆς,
Οὐδὲ πέτρην ποίησε σοφὸς τέκτων παρὰ τούτοις,
Οὐ χρυσὸν κόσμου ἀπάτην ψυχῶν τ' ἐσεβάσθη.
Ἀλλὰ μέγαν γενετῆρα θεῶν πάντων θεοπνεύστων,
Ἐν θυσίαις ἐγέραιρον, καὶ ἁγίαις ἑκατόμβαις.

Νῦν δέ τις ἐξαναβὰς ἀφανὴς βασιλεύς, ὃ καὶ ἀνά
Ταύτην ἔρριψεν, καὶ ἀνοικοδόμητον ἀφῆκε, (γνος
Σὺν πλήθει μεγάλῳ, καὶ ἀνδράσι κυδαλίμοισιν.
Αὐτὸς δὲ ὤλετο χέρσον ἀπ' ἀθανάτην ἐπιβὰς γῆν.
Οὐκέτι σῆμα τοιοῦτον ἐπ' ἀνθρώποισι τέτυκτο,
Ὥστε δοκεῖν ἑτέρους μεγάλην πόλιν ἐξαλαπάξαι.
Ἦλθε γὰρ οὐρανίων νώτων ἀνὴρ μακαρίτης,
Σκῆπτρον ἔχων ἐν χερσίν, ὅ οἱ θεὸς ἐγγυάλιξεν,
Καὶ πάντων ἐκράτησε καλῶς, πᾶσίν τ' ἀπέδωκε
Τοῖς ἀγαθοῖς τὸν πλοῦτον, ὃν οἱ πρότεροι λάβον ἄνδρες
Γᾶσας δ' ἐκ βάθρων εἷλεν πόλις ἐν πυρὶ πολλῷ,
Καὶ δήμους ἔφλεξε βροτῶν τῶν πρόσθε κακούργων.
Καὶ πόλιν ἣν ἐπόθησε θεός, ταύτην ἐποίησε
Φαιδροτέραν ἄστρων τε καὶ ἡλίου, ἠδὲ σελήνης.
Καὶ κόσμον κατέθηκ' ἅγιόν τε ναὸν ἐποίησεν,
f. πέλασε. Ἔνσαρκον καλὸν περικαλλέα, ἠδὲ † πλάσε
Γολλοῖς ἐν σταδίοισι μέγαν καὶ ἀπείρονα πύργον,
Αὐτῶν ἁπτόμενον νεφέων, καὶ πᾶσιν ὁρατόν,
Ὥστε βλέπειν πάντας πιστούς, πάντας τε δικαίους
Δόξαν ἀϊδίου θεοῦ πεποθημένον εἶδος.
Ἀντολίαι δύσιές τε θεοῦ κλέος ἐξύμνησαν.
Οὐκέτι γὰρ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι τὰ δεινά.

Οὐδὲ

Numen ab obſcura terra non ſegniter ornat.
Nec lapides apud hos opifex fabricauit acutus:
Nec ſaxum mundi cultum eſt errore, uel aurum.
Sed magnum patrem cunctorum, quos Deus afflat,
Sacrificando Deum coluere, ſacriſq; litando.
At nunc quidam rex ignobilis atq; ſceleſtus,
Præſtantum numero magno comitante uirorum
Venit, & hanc proſtrauit, inextructamq; reliquit,
Ipſe immortalem in terram graſſatus obiuit.
Necdum tale fuit ſignum mortalibus ullum,
Vt magnam urbem alij uideantur diripuiſſe.
Venit enim cœli uir ab alta ſede beatus,
In manibus geſtans diuino munere ſceptrum,
Omnes qui pulchrè uicit, retulitq; bonorum
Diuitias ipſis, quas diripuere priores:
Aq; ſolo cunctas urbes multo eruit igni,
Et dedit in flãmas populos hominũ ante malorũ.
Præcipueq; Deo dilectam reddidit urbem,
Et ſole & ſtellis & luna ſplendidiorem.
Illic ornatum poſuit. tum condidit almum
Corporeum pulchrum templũ, turrimq; ſub auras
Multis in ſtadijs magnam produxit, & amplam,
Ipſas tangentem nubes, cunctiſq; uidendam:
Omnes ut iuſti uideant, omneſq; fideles,
Splendorem æterni, ſpectacula dulcia, patris.
Ortuſq; occaſuſq; Dei celebrauit honores.
Non etenim deinceps mala ſunt mortalibus ægris.

Furta'ue coniugij, in pueros'ue nefanda libido:
Aut cædes, turbæ'ue: sed est lis omnibus æqua.
Vltima sanctorum sunt tempora: namq; ea condit
Altitonans, opifex templi super omnia magni.

In Babylonem. *Eheu te Babylon soliũ aurea, & aurea plãtas,*
O regina uetus, quæ mundum sola gubernas,
Vrbs olim magna & celebris, non amplius aureis
Montibus, Euphratis liquidas residebis ad undas:
Tempore sternêris motus. ut cuncta domares,
Parthi fecerunt acres. os comprime fœda
Gens Chaldæorum: ne cura, ne'ue rogato,
Quo pacto Persasq́; reges, Medosq́; domabis.
εἵνεκα γὰρ τῆς σῆς ἀρχῆς ἧς ἔσχεν ὅμηρα,
εἰς ῥώμην πέμψασα, καὶ ἀσίδι θητεύοντας,
τοιγάρτοι κ᾽ ἄντην βασιλὶς φρονέουσ᾽ εἰς κρίσιν
ἀντικῶν ἥξεις, ὧν εἵνεκα λύτρα πέπονθας.
Proq́; malis uerbis pœnas dabis hostibus acres.
Porrò siccus erit postremo tempore pontus:
Tum nec in Italiam uadent per cærula naues.
Tunc Asia illa ferax rerum, redigetur in undas.
Cretaq́; cãpus erit: feret & mala tristia Cyprus.
Et Paphus ut sapiat, patietur tristia fata.
Et Salamina urbem magnã, mala tristia passam
Tunc erit infelix, sterilisq́; in littore tellus.
Cypria non paucæ uastabunt arua locustæ.
Spectandoq́; Tyrum mortales flebitis ægri.
Phœnice, grauis ira tibi est uectura ruinam.

Οὐδὲ γαμοκλοπίαι, καὶ παίδων κύπρις ἄθεσμος.
Οὐ φόνος, οὐδὲ κυδοιμὸς, ἔρις δ' ἐν πᾶσι δικαία.
Ὕστατος ἐστ' ἁγίων καιρὸς, ὅτι αὐτὰ † παρχυνεῖ f. πορθαίνει.
Θεὸς ὑψιβρεμέτης, κτίστης ναοῖο μεγίστου.
Αἲ, αἲ σοι βαβυλὼν χρυσόθρονε, χρυσοπέδιλε, κατὰ βαβυλῶνος.
Πολλετὴς βασίλεια, μόνη κόσμοιο κρατοῦσα.
Ἡ τὸ πάλαι μεγάλη καὶ πάμπολις, οὐκ ἔτι κείσῃ
Οὔρεσιν ἐν χρυσέοις καὶ νάμασιν εὐφρήτοιο.
Στρωθείσῃ, σεισμοῖο χρόνῳ. πάρθοι δέ σε δεινοὶ
Πάντα κρατεῖν ἐποίησαν. ἔχε στόμα φιμὸν ἀνάγκῃ
Χαλδαίων γενεὴ, μήτ' εἴρεο, μηδὲ μερίμνα,
Πῶς περσῶν ἄρξεις, ἢ πῶς μήδων τε κρατήσεις.
Εἵνεκα γὰρ τῆς σῆς ἀρχῆς, ἧς ἔσχεν ὅμηρα,
Εἰς ῥώμην πέμψασα, καὶ ἀσίδι θητεύοντας,
Τοιγάρτοι κ' αὐτὴ βασιλὶς φρονέουσ' εἰς κρίσιν
Ἀντικῶν ἥξεις, ὧν εἵνεκα † λύτρα πέπονθας. (θροῖς. f. λυγρά.
Δώσεις δ' αὖτι λόγων σκολιῶν πικρὸν χόλον ἐχ-
Ἔσται δ' ὑστατίῳ καιρῷ ξηρὸς ποτὲ πόντος,
Κοὐκ ἔτι πλωτεύσουσιν ἐς ἰταλίην ποτὲ νῆες.
Ἀσὶς δ' ἡ μεγάλη τότε πάμφορος ἔσεται ὕδωρ,
Καὶ κρήτης πεδίον, κύπρος δ' ἕξει μέγα πῆμα.
Καὶ πάφος αἴξει δεινὸν μόρον, ὥς τε νοῆσαι. (σαν,
Καὶ σαλαμῖνα πόλιν μεγάλην μέγα πῆμα παθοῦ-
Νῦν μὲν χέρσος ἄκαρπος ἐπ' ἠόνος ἔσεται αὖθις.
Ἀκρὶς δ' οὐκ ὀλίγη χθόνα κύπριον ἐξολοθρεύσει.
Εἰς τύρον αἰνόμοροι μέροπες κλαύσεσθε βλέποντες.
Φοινίκη, δεινός σε μένη χόλος ἄχρι πεσεῖν σε.

Ρώμα κανὸν σρέψεις, ὅπως κλαύσωνται ἀληθῶς.
Εςαι δ' ἐν πέμπτῃ γενεῇ, ὅτ' ἐπαύσατ' ὄλεθρος
Αἰγύπτου, βασιλῆες ὅταν μιχθῶσιν ἀναιδεῖς,
Παμφύλων γενεαὶ, κεἰς αἴγυπτον καθελεῦνται,
Εν τε μακηδονίῃ, καὶ ἐν ἀσίδι, καὶ λυκίοισι.
Κοσμοκαρὴς πόλεμος πολυαίματος ἐν κονίῃσιν,
Ον παύσει ῥώμης βασιλεὺς, δυσμῶν τε δυνάςαι.
Χειμερίη ὁπόταν ῥιπὴ ςάξῃ χιονώδης,
Πηγνυμένε μεγάλε ποταμοῦ λιμνῶν τε μεγίςων.
κατὰ τῆς Ασίας. Εὐθὺς βάρβαρος ὄχλος ἐς ἀσίδα γαῖαν ὁδεύσει,
Καὶ θρακῶν ὀλέσει δεινῶν γένος, ὡς ἀλαπαδνὸν.
Καὶ τότε θυμοβόροι μέροπες κατέδουσι γονῆας,
Λιμῷ τειρόμενοι, καὶ ἐδέσματα λαιφάξονται.
Πάντων δ' ἐκ μελάθρων θῆρες κατέδουσι τράπεζαν,
Αὐτοί τ' οἰωνοί τε βροτοὺς κατέδουσιν ἅπαντας.
Ωκεανός τε κακῶν πληοθήσεται ἐκ ποταμοῖο,
Αἱματόεις σάρκας τε, καὶ αἵματα τῶν ἀνοήτων.
f. παυλή. al. παριή. Εἶθ' ὅτως ὀλίγη † ποειλὴ ἔσεται κατὰ γαῖαν,
Ως τε νοῶν ἀνδρῶν τ' ἀριθμὸν, μέτρόν τε γυναικῶν.
κατὰ τῆς δυσμῆς. Μυρία δ' οἰμώξει δεινὴ γενεὴ κατὰ τέρμα
Ηελίε δύοντος, ἵν' ἔμπαλι μηκέτ' ἀνέλθῃ,
Ωκεανοῦ μείνας ἵν' ἐφ' ὕδασι βαπτισθείη.
Πολλῶν γὰρ μερόπων εἶδεν κακότητας ἀνάγνους.
Εςαι δὲ σκοτόμαινα περὶ μέγαν ἐρανὸν αὐτὸν,
Αχλὺς δ' ἐκ ὀλίγη κόσμε πτύχας ἀμφικαλύψει
Δεύτερον. αὐτὰρ ἔπειτα θεοῦ φάος ἡγεμονεύσει
Ανδράσι τοῖς ἀγαθοῖσιν, ὅσοι θεὸν ἐξύμνησαν.

Vt uerè plorent casum Sirenes acerbum.
At quinto seclo, cum clades desinet olim
Aegypti, reges cum miscebuntur iniqui,
Omnigenæ gentes Aegyptumq; aggredientur:
Inq; Macedonia, Lycijsq;, Asiaq; tumebit
Exitiale, & humum sparsurum sanguine, bellum:
Quod Romæ reprimet rex, occiduiq; potentes.
Hinc postquã hybernis niuib. iam defluet aer,
Et fluuij ingentes, & maxima stagna rigescent,
Protinus inuadent Asiæ oras barbara turba, In Asiam.
Et duros perdent, quasi sint sine robore, Thracas.
Tunc homines mœsti uescentur carne parentum,
Et tales epulas, fame sic urgente, uorabunt:
Præbebitq; feris mensam domus omnis: & ipsæ,
Et uolucres, omnes mortales dilacerabunt.
Oceanusq; (malùm) fluuio fundente, rubebit
Sanguine stultorum, reuolutaq; corpora merget.
Sic demum parua tellus requiete fruetur,
Vt numerusq; uirûm, matronarumq; sciatur.
Innumerum uerò flebit gens dura sub orbis In occidentales.
Occidui finem, ne rursum ascendere poßit,
Oceani remanens ut perfundatur ab undis.
Nam multorum hominum uidit cõmissa nefanda.
At magnum cœlum nox circunfusa tenebit,
Obducetq; cauum nigror denßißimus orbem.
Rursum deinde bonis ostendet quà sit eundum
Lux diuina uiris, qui laudauere Tonantem.

Istbea infelix,Nili remanebis ad amnem,
Sola furens mænas,permixta Acherontis arenis:
Fama nec ulla tui toto remanebit in orbe.

In Serapim.

Tuq; Serapi sedens in saxis,multa dolebis,
Magnaq; in Aegypto infelice ruina iacebis.
Quiq; per Aegyptum studuere tibi acriter omnes
Te flebunt:sed queis illæsa in pectore mens est,
Noscent te nihil esse,Deum quicunq; celebrant.

Onias, Oniæ pontificis filius. Ioseph. Ant.13.

Deq; sacerdotum numero quidam uir amictus
Lino:Agedum (dicet) delubrum constituamus
Formosum,uerumq; Dei:prauosq; parentum
Mutemus ritus,factos cretaq;,petrisq;
Qui coluere deos,stulti,festisq; sacrisq;.
Mutemus mentes:celebretur carmine nostro
Aeternus genitor,pereuntis nescius æui,
Rex uerus,rerum cui summa potentia,semper
Magnus,quiq; animas fecit,nutritor earum.
Tunc & in Aegypto templum uisetur,& ingens,
Et castum,quò sacra feret coniuncta Deo gens:
Aeternamq; dabit Deus illis ducere uitam.
Sed cum desertis impura gente Tryballis
Aethiopes μείνωσ᾽ αἴγυπτον ἐλύ τε ἀροῦσθαι
Incipient cladem,quo fiant postera cuncta.
Nam tẽplũ tollẽt,quod magnũ Aegyptus habebit.
In terrasq; Deus duram illis depluet iram,
Vt pereant cunctiq; mali,cunctiq; nefandi.
Nec penitus deinceps parcetur finibus illis,

Quod

Ἶσι θεὰ τριτάλαινα, μενεῖς δ᾽ ἐπὶ χεύμασι Νείλου,
Μούνη μαινὰς ἄτακτος ἐπὶ ψαμάθοις Ἀχέροντος,
Κοὐκέτι σοῦ μνεῖά γε μενεῖ κατὰ γαῖαν ἅπασαν.
Καὶ σὺ Σέραπι λίθοις ἐπικείμενε, πολλὰ μογήσεις, κατὰ Σερά-
Κείσῃ πτῶμα μέγιστον ἐν Αἰγύπτῳ τριταλαίνῃ. πιος.
Ὅσσοι δ᾽ Αἰγύπτου πόθον ἤγαγον εἰς σέ, ἅπαντες
Κλαύσονταί σε κακῶς, νοῦν ἄφθιτον ἐν φρεσὶ θέν-
Γνώσονταί σε τὸ μηδὲν ὅσοι θεὸν ἐξύμνησαν. (τες,
Καί τις ἐρεῖ τῶν ἱρέων λινοστόλος ἀνήρ· ὀνίας.
Δεῦτε θεοῦ τέμενος καλὸν στήσωμεν ἀληθές,
Δεῦτε τὸν ἐκ προγόνων δεινὸν νόμον ἀλλάξωμεν,
Τοῦ χάρις, ἢ λιθίνοις καὶ ὀστρακίνοισι θεοῖσι,
Πομπὰς καὶ τελετὰς ποιούμενοι οὐκ ἐνόησαν.
Στρέψωμεν ψυχάς, θεὸν ἄφθιτον ἐξυμνοῦντες,
Αὐτὸν τὸν γενετῆρα, τὸν ἀΐδιον γεγαῶτα,
Τὸν πρύτανιν πάντων, τὸν ἀληθέα, τὸν βασιλῆα,
Ψυχοτρόφον γενετῆρα, θεὸν μέγαν αἰὲν ἐόντα.
Καὶ τότ᾽ ἐν Αἰγύπτῳ ναὸς μέγας ἔσσεται ἁγνός,
Κεἰς † αὐτὰς θυσίας οἴσει λαὸς * θεότακτος, f. αὐτόν.
Κείνοισιν δώσει θεὸς ἀφθίτως βιοτεύειν. (λᾶν * al. θεότευ
Ἀλλ᾽ ὅταν ἐκπρολιπόντες ἀναιδέα φῦλα τρυβαλ- κτος.
Αἰθιόπες, μείνωσ᾽ Αἴγυπτον ἐκλύτε ἀροῦσθαι,
Ἄρξονται κακότητος, ἵν᾽ ὕστερα πάντα γένηται.
Νηὸν γὰρ καθελοῦσι μέγαν Αἰγυπτιάδος γῆς,
Ἐν δὲ θεὸς βρέξει κατὰ γῆς δεινὸν χόλον αὐτοῖς:
Ὥστ᾽ ὀλέσαι πάντας τε κακούς, πάντας τ᾽ ἀνόμους
Κοὐκέτι δὴ φειδὼ τίς γ᾽ ἔσσεται ἐν χθονὶ κείνῃ, (τε.

Ἀνθ᾽ ὧν

Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐφύλαξαν, ὅ μιν θεὸς ἐγγυάλιξεν,
Ἠελίου φαέθοντος ἐν ἄστρασιν εἶδον ἀπειλὴν,
Ἠδὲ σεληναίης δεινὸν χόλον ἐν στεροπῇσιν,
f. μάχλην. Ἄστρα † μάχλην ὤδινε, θεὸς δ' ἐπέτρεψε μάχεσθαι.
Ἀντὶ γὰρ ἡελίου μακραὶ φλόγες ἐστασίαζον,
al. μάχλην. Φωσφόρος ἔσχε † μάχης ἐπιβὰς ἐς νῶτα λέοντος,
Ἡ δὲ σεληναίης δίκερως ἤλλαξατ' ὀϊζὺς,
Αἰγόκερως ἔπληξε νέου ταύροιο τένοντα,
Ταῦρος δ' αἰγοκέρατος ἀφήρπασε νόστιμον ἦμαρ,
Καὶ ζυγὸν ὠρίων ἀπενόσφισε μηκέτι μεῖναι,
Παρθένος ἐν κριῷ διδύμῳ ἠλλάξατο μοῖραν,
Πλειὰς δ' οὐκ ἔτ' ἔφαινε, Δράκων δ' ἠρνήσατο ζώνην,
Ἰχθύες εἰσεδύοντο κατὰ ζωστῆρα λέοντος,
Καρκῖνος οὐκ ἀνέμεινεν, ἔδεισε γὰρ ὠρίωνα.
Σκορπίος οὐρὰν ἐπῆλθε διὰ δεινοῖο λέοντος.
Ἡ δὲ κύων ὤλισθεν ἀπὸ φλογὸς ἡελίοιο.
Ὑδροχόος δ' ἐπύρωσε μένος κρατεροῖο φαεινοῦ.
Ὦρτο μὲν οὐρανὸς αὐτὸς, ἕως ἐτίναξε μαχητάς,
Θυμωθεὶς δ' ἔρριψε κατὰ πρηνεῖς ἐπὶ γαῖαν.
Ῥίμφα μὲν οὖν πληγέντες ἐπ' ὠκεανοῖο λοετρὰ,
Ἧψαν γαῖαν ἅπασαν, ἔμεινε δ' ἀνάστρος αἰθήρ.

ΛΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ.

41 ἑτέρας εἶναι ταῦτα δοκεῖ. περὶ τοῦ χριστοῦ.

Ἀθανάτου μέγαν υἱὸν ἀοίδιμον ἐκ φρενὸς αὐδῶ,
Ὧ θρόνον ὕψιστος γενέτης παρέδωκε λαβέσθαι,
Μήπω γεννηθέντος, ἐπεὶ διὰ σάρξ ἠγέρθη,

κατὸ διοσὸμ